

Nr. 46 (1436) 12. Dezember 1970

LATVIJA
Lettische Zeitung

Herausgeber: Lettische Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V. Lettisches Zentralkomitee. Verantwortlich für den Inhalt und den Anzeigenteil: Oskars Kalējs.

Redaktion und Verlag: 242 Eutin/Holstein, Postfach 107.

Verlagsleiter: J. Baģis. Druck: Hermann Sönksen, Plön. Gerichtsstand: Eutin/Holst.

LATVIJA
LATVIAN NEWSPAPER

Nr. 46 (1436)

Sestdien, 1970. g. 12. decembris

Izdēvējs: Latviešu centrālā komiteje Vācijā. Atbildīgais redaktors Oskars Kalējs, Apģāds un redakcija: 242 Eutin/Holst., Ferd.-Törnies-Stra. 11, Deutschland, Postfach 107.

Tālrunis: 045212470. Redaktori: Anglija — A. Lielpe, 34 Kingsmead Road, London S.W. 2, Tālrunis: 01-874-7966. Zviedrija — Alfrēds Dzinturs, Box 19, S-170 21 Kalhäll, Tel. māja: 0758-60882; darbā: 08/60287. Postgiro: 76610-6.

atzīmēja latviešu dekoratīvās mākslas meistara prof. Jāņa Kuga pēcnāves viena gada atceri. Tajā runāja Dr. H. Vitols, kas raksta studiju par Kuga vietu latviešu skatuves glezniecībā. Bija arī tā atstāto darbu piemiņas skate. Prof. J. Kuga Bostonā nodzīvoja trimdas garāko laiku — 20 gadus un savā 85. dzimšanas dienā saņēma augstāko sabiedrības atzinību — Trimdas tautas balvu.

Adelaides, Austrālijā, latviešu jaunieši savas drāmatiskās studijas pirmajā sarakojumā 25. un 31. oktobrī reprezentējās ar atsevišķu lugu skatiem un deklarāciju priekšnesumiem. Jauno skatuves mīļotāju grupā darbojas 11 audzēkņi vecumā no 13—17 gadiem, pulcējoties savās nodarbībās reiz nedēļā. Studiju vada Adelaides latviešu teātra ansambļa režisori Merija un Visvaldis Dulpīni.

GRĀMATNIECĪBA

Apģāds Daugavas vanags Toronto, Kanadā, izdevīs Toniņas Krukās stāstu un tēlojumu grāmatu — Uniforma. Grāmatā ievietoti deviņi stāsti un tēlojumi: Aizdedz Kristum, Uniforma, Natālija, Toreiz, kad akmeņi raudāja, Patverine, Dīvainie svečuņi, Krusts jūrā, Bēgļa paldiņš un Daris no Daugavas krastiem. Grāmatā vāku zīmējis Reinis Birzgalis. Daugavas vanags savas grāmatas izdod bez greznieku apvalkiem, tās sargā vienkārti cellofāna apvalki. Uniforma ir 271 lappuse bieza grāmata un maksā 21 marku.

Apģādā Latvju grāmata, Aiovā, Amerikas savienotajās valstīs nobeidzīs Latviešu tautas teiku un pasaku izdošanu. Nupat iznācis 15. un pēdējais šī lielā darba sējums. Tani ievietotas tikai teikas, tāpat kā divos iepriekšējos sējumos. Teikas sadalās nodalās ar vienādu saturu: Nauda, Vilkiati, Burvji, Raganas, Dažādi teiku savādnieki, Vietu teikas, Vēstures teikas, Ezeru, upju, avotu, purvu un kalnu teikas, Zvēri, Putni un citi dzīvnieki, Čūskas un Augi. Sējumā ievietotas pavisam 1133 teikas. Prof. Dr. H. Biežā un L. Neulandes motīvu rādītājs angļu valodā pievienots sējuma beigās. Teiku pēdējais sējums, bez motīvu rādītāja, aptver 506 lappuses un maksā DM 40.

šinējām gaitām.

Pašreiz 24 g. vecais mākslinieks dzimis Libekā kā mūsu teicamās pianistes Silvijas Bertoldes dēls. Turpmākās gaitas viņu vedušas caur daudzām zemēm — Argentīnu, Kanadu, Portoriko, Franciju, Savienotajām valstīm. Jau agri Ozoliņa mūzikālītāte un klavier spēle sev pievērsusi tādu labvēļu uzmanību kā Klaudio Araua un Pablo Kasāla.

Pirmo formālo pianistisko un teorētisko izglītību jaunais mūziķis nobeidza Toronto (Royal Conservatory of Music). Turpat arī jau agri nāca pirmie panākumi atklātībā, koncertos un televīzijas raidījumos, godalgas un stipendijas. Jau 1960. g. Ozoliņš uzstājās kā orķestra solists, 1961. g. divreiz ar Royal Symphony Orchestra Ziskinda vadībā, tāpat arī televīzijā. Godalgas un stipendijas no Kanadas un Portoriko organizācijām sniedza iespēju papildināties Parīzē pie starptautiski izslavētās pedagoges Nadjas Bulanžē, pēc tam Ņujorkā pie Nadjas Reizenbergas Maneses kolledžā, kuŗu Ozoliņš nobeidza 1967. g. ar zinātņu bakalaura

Apģādā Daugavas vanags Toronto, iznākusī Pētera Aigara romāna — Atkusnis sākās oktobrī otrā daļa — Nemirstīgais nemiers, kuŗā tēlotas Ungārijas sacelšanās atskanās atsevišķos jauniešos, kas no Anglijas steidzās Ungārijas revolucionāriem palīgā, bet līdz Budapeštai nenokļuva, jo krievu sarkanarmija sacelšanos sabinēja ar saviem tankiem. Grāmata iesieta tumšos audekla vākos, cellofāna apvalkā, ir 315 lappuses bieza un maksā 21 marku.

Mirusi Elvira Leja

Dzejniece Elvira Leja, doc. J. Bickas dzivesbiedre, negaidot šķīries no dzīves Halifaksā, Kanadā, š. g. 28. oktobrī; apglabāta Bičvudas kapos Otavā. Viņas dzimtā puse bija Kurzeme, jūrmalas novads Upesgrīva. Dzimusi 1914. g. 26. aprīlī, viņa bija mācījuses Talsu ģimnazijā un pēc tam Latvijas universitātē studējusi baltu filoloģiju. Trimdas laikā Elvira Leja, līdzīgi rindai citu literātu, pievienojās latviešu humānistu „Akadēmiskajai organizācijai Ramaņvei“, būdama tās Amerikas kopas biedre.

Bez tīrās lirikas (krājumi Tuksneša augs, 1965. g., Mātes villainīte, 1967. g. uc.) Elvira Leja, sākusi publicēties jau Latvijas neatkarības gados, rakstīja arī humoristiskus dzejojumus, parakstīdamās ar pseudonimu Ķetum Jūliš. Pretstatā Alantu Viļa (Friča Dzesmas-Forstmaņa) un Kriša Kurbada (Dr. Kārļa Zvejnieka) humoristiskajiem sacerējumiem, kas sarakstīti ventiņu džiļo tāmnieku mēlē, šie Elvīras Lejas darbi sadzējoti viņas dzimtās Talsu puses viegl-tāmiskajā izloksnē.

Elvira Lejas spalvai pieder arī daži zinātniski raksti, tā kādi etnografiski apskati un arī piezīmes par Latvijas vietu vārdiem; pēdējās iespīestas humānistu rakstu krājumā „Ceļi“ (14. sējumā, 1969. g.).

Kārlis Draviņš

uz Eslingenu, I izveidojās LPB nīgais „centrālā spēja“ būt prof. ņam kā kabinet cās izprast dzīvi Franču joslās ku ka delegēts, vēl rēja vairs tikai nieks Anšlavs E tauts Kalve, lai laikiem ir svētē sijās un komite; maz trīs (tres fa amerikāņu joslē kas zināms.

Kādi tad bija preses biedrības Latvijas (PB) Vispirms nācās tās izprot demo preses brīvību. — „neviens nav tātad, žurnālists augstāko admin ieskaitot. Toreiz vīri, trīs dažāda tās pārlaiduši, n saprast. Bija ko stija nometņu bet bija arī tād ceļā un denuncē ciklopēdiju. LP) nistrācija atzist kavē tās darbu. . sapulci kādu priekšvakarā, ku mērā mazu preti ju tad: „Rakstn būs, ar komand; dantiem vai pre